

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Antonína Koukala a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce J. Č.**, zastoupeného JUDr. Petrem Faltusem, advokátem, se sídlem Praha 1, Hybernská 9, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Ca 145/2001, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 30. 4. 2001, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2002, č. j. 47 Ca 145/2001 – 35

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2002, č. j. 47 Ca 145/2001 – 35 se z r u š u j e a věc se v r a c í tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované označeným v záhlaví tohoto rozsudku byl žalobci odňat plný invalidní důchod, neboť podle posudku lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení v Praze 9 ze dne 21. 3. 2002 již není plně invalidní, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 60 %. Žalobce v opravném prostředku podaném soudu podle právní úpravy platné a účinné do 31. 12. 2002 podrobně popisoval své zdravotní obtíže a poukázal na to, že jeho zdravotní stav se nezlepšil oproti době, kdy byl plně invalidní, naopak došlo k jeho zhoršení, proto navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalované a vrátil jí věc k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 25. 7. 2002, č.j. 47 Ca 145/2001- 35 potvrdil rozhodnutí žalované a rozhodl, že se účastníkům nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění rozsudku poukázal na to, že v přezkumném soudním řízení si vyžádal

posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Podle posudku této komise ze dne 24. 8. 2001 a z jeho doplňku ze dne 3. 1. 2002 k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyl plně invalidní, rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce je revmatická choroba srdeční se stenozou mitrální chlopně řešená transluminální balonkovou valvuoplastikou, t. č. bez výraznějších hemodynamických změn, dále ischemická choroba srdeční, chronická forma, bez syndromu anginy pectoris, stav po perkutánní koronální angioplastice pro významnou stenozu RCA, funkčně NYHA II – III, arteriální hypertenze velmi dobře kompenzovaná farmakoterapií, prostá obezita a vředová choroba gastroduodenální v anamnéze bez dlouhodobě klinické symtomatologie. Komise poukázala na to, že po operaci mitrální chlopně a angioplastice jedné srdeční tepny došlo k téměř úplné korekci chlopenní vady z hemodynamického hlediska a angioplastika zřejmě zabránila progresi ischemických změn srdečního svalu, pro což svědčí skutečnost, že stav je nyní po řadu let stabilizovaný a nedošlo nejméně od roku 1994 ke zhoršení srdeční funkce. Zdravotní stav k datu rozhodnému pro posouzení odpovídal postižení uvedeného v kapitole IX, oddílu A, položce 8, písm. b) přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť erekční frakce je 50 %, výkon při bicyklové ergometrii je mezi 1 – 2 W/kg (nejde z výše uvedených důvodů o postižení uvedené pod písm. c) téže položky jak hodnotila Pražská správa sociálního zabezpečení). Zjištěnému zdravotnímu postižení odpovídá 30 % - 45 % míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Vzhledem k nepravidelnostem srdeční akce a s přihlédnutím k nemožnosti vykonávat profesi řidiče nákladního vozu zvolila komise horní hranici rozpětí, tj. 45 %. V doplňujícím posudku komise setrvala na původně stanoveném hodnocení míry poklesu soustavné výdělečné činnosti. Měla k dispozici ještě žalobcem žádané vyšetření ergometrické, provedené Ústavem tělovýchovného lékařství VFN dne 13. 11. 2001. Z tohoto vyšetření bylo zjištěno, že test byl přerušen pro tachyfibrilaci při zatížení 40 W, proto není vyšetření podle komise směrodatné. Komise rovněž uvedla, že není uvedeno, zda vyšetření bylo provedeno s medikací nebo po jejím vysazení – tlakové hodnoty svědčily pro přerušení pravidelné léčby a tudíž další problematickou interpretaci výsledku. Za nejpodstatnější komise považovala nález ošetřujícího kardiologa z 9. 2. 2001, který byl ještě telefonicky konzultován a sdělil, že žalobce je dlouhodobě stabilizován, rozhodně nedošlo oproti poslednímu nálezu ke zhoršení zdravotního stavu, sklon k tachyfibrilaci je dán základní poruchou. Za této situace nepovažoval krajský soud za nutné vyžádat další – žalobcem požadovaný – posudek znalce kardiologa, neboť by další posuzování zdravotního stavu žalobce bylo nadbytečné (viz podrobné odůvodnění rozsudku krajského soudu).

Vzhledem k tomu, že o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze nerozhodl Vrchní soud v Praze do 31. 12. 2002, bylo odvolací řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) zastaveno. Žalobce využil možnosti dané mu ustanovením § 129 odst. 3 s. ř. s. a podáním doručeným Městskému soudu v Praze dne 3. 2. 2003 (na poštu podána v zákonné lhůtě dne 31. 1. 2003) si podal prostřednictvím advokáta kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

V kasační stížnosti žalobce namítl, že Městský soud v Praze rozhodl na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu věci, tuto námitku blíže specifikoval tím, že podle žalobce zůstalo důkazní řízení neúplné, neboť soud neprovedl jím navrhovaný důkaz posudkem znalce z oboru zdravotnictví-kardiologie, když podle jím předloženého výsledku zátěžového vyšetření v Ústavu tělovýchovného lékařství VFN v Praze není vůbec schůdné soustavné pracovní zatěžování. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí tento výsledek řádně nevyhodnotila ani nevyvrátila jeho závěry. Podle názoru žalobce se soud zabýval pouze důkazy svědčící v neprospěch žalobce, aniž se zabýval důkazy svědčící v jeho prospěch.

Kasační stížnost žalobce je důvodná.

Městský soud v Praze vycházel v dané věci ze znaleckého posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (včetně jeho doplňku), která dospěla k závěru, že žalobce není plně invalidní. Doplňující posudek této komise posuzoval zdravotní stav žalobce i s ohledem na výsledek ergometrického vyšetření ze dne 13. 11. 2001. Je třeba přisvědčit žalobci, že se posudková komise přesvědčivým způsobem nevypořádala se závěry tohoto vyšetření, které bez potřebných skutkových zjištění zpochybnila jako nikoliv směrodatné. Městský soud v Praze pak v napadeném rozsudku pouze interpretoval tvrzení komise, sám však uvedený doplňující posudek s ohledem na zpochybnění ergometrického vyšetření nijak nehodnotil.

Vzhledem k tomu, že závěry ergometrického vyšetření žalobce ze dne 13. 11. 2001 zpochybňují závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a uvedená komise se se závěry uvedeného vyšetření přesvědčivým způsobem nevypořádala a ani soud v napadeném rozsudku neprovedl zhodnocení závěrů komise v uvedeném směru, Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížností napadený rozsudek zrušil a vrátil Městskému soudu k dalšímu řízení. V dalším řízení soud provede důkazy směřující k objasnění rozporu mezi posudkem komise a ergometrickým vyšetřením žalobce, případně důkazy směřující k dalšímu posouzení zdravotního stavu žalobce.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Městský soud v Praze ve svém novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 první věta s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. prosince 2003

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu